

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ارسالی سایت گزارشگران
۲۳ مارچ ۲۰۱۹

در مبارزه طبقاتی نباید زیر بار فرهنگ ضد بشری مذهب رفت!

در هر دوره ای از تاریخ مبارزه در جامعه آنچه نماد فرهنگ و اخلاق آن دوره است خود را در رفتار و منش و نماد ظاهری نشان می دهد. در اعتراضات اخیر و تظاهرات در ایران گاه دیده شده که نماد های مذهبی میدان دار شده اند. تعدادی هم به عنوان این که مردم نباید رم کنند و بگذاریم تعداد زیادی در تجمعات شرکت کنند بهانه ای شده که با این فرهنگ و اخلاق مذهبی فاسد کنار بیایند. همه اینها اساساً امتیاز دادن به حاکمیت و یا نا آگاهانه به همان راهی رفتن است که حاکمیت در ایران می خواهد. دیده شده که با کفن و یا صلوات فرستادن یا این که در بیانیه کارگران فولاد اهواز با آیت شروع کردن بیانیه خود و با صلوات پایان دادن آن هویت و هدف اعتراض را به کانال افکار فاسد مذهبی انداخته اند. اینها و این رفتار ها مسائل کوچک و کم اهمیتی نیستند. برای روشن شدن مسأله دوست دارم به مقطعی اشاره کنم که تجدد خواهی و آزادیخواهی چگونه اخلاق و فرهنگ جامعه را تحت تأثیر قرار داد.

دهه های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ میلادی حرکت های رادیکال جامعه مثل گسترش آزادیخواهی در مصر، خاورمیانه و تظاهرات میلیونی دانشجویان در المان، فرانسه و تهران برپا شد. کوبا مستقل شد و انقلاب چین پیروز شد، وینتام توانست فرانسه را به زانو در آورد و در افریقا حرکت های آزادیخواهانه گسترش یافت. شعار آزادیخواهی و آزاد اندیشی همه جا بود. در بین مردم هم نماد آزادی لباس پوشیدن و انتخاب همسر برای زنان و مردان، انقلاب جنسیتی و برجسته شدن نقش زنان

در جامعه بود. مثلاً در ایران تظاهرات عظیم دانشجویان علیه بالا بردن کرایه اتوبوس داخل شهری در تهران، ایجاد تفریح گاهائی که دختران و پسران جوان در آن همدیگر را ملاقات می کردند. موزیک پاپ، مینی ژوپ یا درست کردن موهای قشنگ مد شد، موزیک نقش ابراز احساسات انسانها شد. در دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ میلادی ویتنام آزاد شد و نمادش رو آوری گسترده جوانان به سیاست و آزادیخواهی بود.

اکنون در فضای نظم نوین جهانی و فرهنگ ضد بشری نیولیبرالیسم مذهب دوباره قدرت گرفت و در ایران فاشیسم اسلامی سایه منحوس خود را بر تار و پود جامعه گسترانده است، در اروپا مبارزه کردن علیه اسلام سیاسی را تحت نام نسبییت فرهنگی به حاشیه رانده اند. بالکان تقسیم شد، آفریقا دوباره در جنگهای مذهبی قرار گرفته، خاورمیانه در آتش و خون غوطه ور است فاشیستها علناً بر مسند قدرت برگشته اند. ریش دار شدن و ریش گذاشتن شده یک ترند جدید که خود ریش داشتن سمبل و نماد حواریون و فرهنگ ضد زن و مذهبی است. تسبیح و اوراد مذهبی سرزبانهاست، دف که یک ساز مذهبی است وارد موزیک ایران شده و آن را هم ردیف ساکسیفون، گیتار و... کرده اند. زنان سراپا پوشیده با فشار ترور و اختناق، جوانها پسر با ریش گذاشتن حامل سنت و فرهنگ سیاه مذهبی شده اند. یعنی نماد داعشیان را با خود حمل می کنند. جای بسی تأسف است. از همه مهمتر این است که طبقه کارگر مبارز در ایران تلاش نمی کند با این نوع سنت مرز بندی کند و تحت نام این که تفرقه نیندازند اجازه می دهند افکار و سنت جانوران مذهبی در اعتراضات و نوشته هایشان خود را بنمایانند.

یکی از پایه های انقلاب و گسترش فرهنگ انقلابی در جامعه گسترش افکار مدرن و گسترش هویت طبقاتی در مبارزات طبقه کارگر آگاه است. بدون فرهنگ و اخلاق مدرن و انقلابی هیچ انقلابی به سرانجام نخواهد رسید. انقلاب کارگری یکی از ملزوماتش گسترش فرهنگ و مناسبات آزادیخواهانه و برابری طلبانه است نه سازش با افکار پوسیده و ضد بشری فاشیسم اسلامی حاکم در جامعه.

باید علیه این موج فاشیسم مذهبی / فرهنگی در جامعه ایستاد، باید ریش و دف و پوشیده بودن زنان و مردان را به سخره گرفت و باید به هر چه نماد فاشیستی / مذهبی است تف انداخت. چون بدون فرهنگ آزادیخواهانه و انقلابی انقلاب اجتماعی صورت نخواهد گرفت.

مرگ بر فاشیسم !

مرگ بر فرهنگ ضد انسانی مذهبی

اسماعیل مولودی ۲۸ اسفند [حوت] ۱۳۹۷ خورشیدی